

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Bacău
Biroul Soluționare Contestații

Str. Dumbrava Roșie
Nr. 1-3, Bacău
Tel : +0234 51 00 15
Fax : +0234 51 00 03

Nr. ____/____

DECIZIA NR. 23/2012

privind soluționarea contestației formulate de domnul X, cu domiciliul în Bacău, împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale, stabilite de inspectia fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr., emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala Bacău - Biroul Inspectie Fiscala Persoane Fizice, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice Bacău sub nr. X

Direcția generală a finanțelor publice Bacău a fost sesizată prin adresa nr. X, de către Activitatea de Inspectie Fiscala Bacău, Biroul de Inspectie Fiscala Persoane Fizice, asupra aspectelor cuprinse în contestația depusă de domnul X, cu domiciliul în Bacău, str. X, nr. X, sc. A, ap. X, formulată împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale, stabilite de inspectia fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. X, pentru suma totală de X lei, din care:

- X lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- X lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- X lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal, prevăzut de alin. (1) al art. 207 “Termenul de depunere a contestației” din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: comunicarea actului administrativ fiscal atacat, a fost efectuată în data de X, iar contestația formulată de domnul X a fost înregistrată la Activitatea de Inspectie Fiscala Bacău - Biroul de Inspectie Fiscala Persoane Fizice sub nr. X din data de X.

În îndeplinirea regulilor procedurale prevăzute de art. 206 alin. (1) lit. e) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestația este semnată de domnul X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, domnul X solicita anularea deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale, stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale nr. X, pentru urmatoarele motive:

Petentul critica aplicabilitatea dispozitiilor prevazute in Titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, mentionand urmatoarele: “*doar unei persoane impozabile care desfasoara activitate economica*” – asa cum sunt circumstatiile aceste notiuni de catre dispozitiile articolului 127, ii incumba obligatia de a achita TVA.”

Contestatorul precizeaza: “astfel, potrivit art. 125¹ punctul 18, persoana impozabila (persoana fizica, grupul de persoane, institutia publica, persoana juridica, orice entitate capabila sa desfasoare o activitate economica) are intelesul articolului 127 alineatul 1. De asemenea, punctul 20, stabileste ca o *persoana care nu indeplineste conditiile prevazute de articolul 127 alineat 1 este considerata neimpozabila* cu consecinta inaplicarii dispozitiilor privind TVA.”

Petentul mentioneaza ca, din interpretarea literara si logica a tezei finale a dispozitiei articolului 127 alineat (2), rezulta ca s-a avut in vedere ca fiind activitate economica, obtinerea de venituri cu caracter de continuitate, *fara ca bunul sa iasa din patrimoniul persoanei, cum este cazul instrainarii dreptului de proprietate.*

Contestatorul invoca art. 3 din Normele metodologice pentru aplicarea articolului 127 alineat (2) din Codul fiscal, potrivit caruia: “*obtinerea de venituri de persoanele fizice din vanzarea locuintelor proprietate personala sau a altor bunuri, care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale nu va fi considerata activitate economica cu exceptia desfasurarii activitatii respective in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate in sensul articolului 127 (2) Cod fiscal.*”

Contestatorul mentioneaza ca, prin OUG nr. 109/2009 a fost introdus de catre legiuitor un nou alineat la articolul 127, prin care s-a stabilit: “*ca situatiile in care persoanele fizice care efectueaza livrari de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme. Mai mult decat atat alineatul 2¹ al articolului 127 din Legea nr. 571/2003 intra in vigoare la data de 1 ianuarie 2010. Or pentru a nu incalca un principiu fundamental (neretroactivitatea legii noi) au a se aplica dispozitiile articolului 37 alineatele (1) – (6) din Normele metodologice doar pentru tranzactiile efectuate de*

persoane avand ca obiect livrarea de bunuri imobile realizate dupa data de 1 ianuarie 2010.”

Pentru situatia sus prezentata, domnul X considera ca, nu avea calitatea de persoana impozabila, conform prevederilor art. 127 alineat (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In concluzie, petentul sustine ca, taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, (la care s-au calculat accesoriile aferente in suma de X lei, pana la data de X) aferenta bazei de impunere in suma de X lei: *“ar fi trebuit stabilita in conformitate cu dispozitiile articolului 23 alineat 1 si 2 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, potrivit carora, in cazul in care pretul de vanzare include si, taxa aceasta se datoreaza potrivit procedului sutei marite, respectiv dupa formula $19 \times 100 / 119$ care aplicata la baza de calcul duce la alta valoare (mai mica) a TVA-ului datorat, respectiv la valori mai mici in ceea ce priveste calculul accesoriilor”*.

II. Constatările din raportul de inspectie nr. X, au avut la baza informatiile cuprinse in procesul verbal de control inopinat nr. X, intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala Bacau, Biroul de Inspectie Fiscala Persoane Fizice.

Inspectia fiscala partiala, concretizata prin raportul de inspectie fiscala nr. X, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. X, a avut ca obiective:

- verificarea bazei de impunere a taxei pe valoarea adaugata, a legalitatii, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre petent, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si accesoriilor aferente acestora;

- stabilirea caracterului economic al activitatii desfasurate de domnul X si obtinerea de venituri cu caracter de continuitate, urmare a efectuării de tranzactii imobiliare in perioada X;

- stabilirea datei depasirii plafonului de scutire de TVA, respectiv data cand persoana fizica X, trebuia sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA, calculul TVA datorata bugetului de stat precum si accesoriile aferente.

Perioada supusa inspectiei fiscale, a fost cuprinsa intre: X.

Prin decizia de impunere privind taxa pe valoarea adaugata si alte obligatii fiscale stabilite de inspectia fiscala la persoane fizice, care realizeaza venituri impozabile din activitati economice nedeclarate organelor fiscale nr. X, la capitolul 5 „Date privind creanta fiscala” subcapitolul 5.1 „Taxa pe valoarea adaugata” s-au stabilit obligatii suplimentare in suma totala de X lei, reprezentand:

- X lei – taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar;
- X lei – majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- X lei – penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

La subcapitolul 5.2“Motivele de fapt” din decizia de impunere mai sus mentionata, se precizeaza urmatoarele:

In perioada verificata, din copiile dupa contractele de vanzare-cumparare puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala a rezultat ca, domnul X in perioada 2006-2009, a efectuat un numar de X de tranzactii imobiliare (X tranzactii in anul X) in valoare totala de X lei, din care:

- in anul 2006 - X lei
- in anul 2007 - X lei
- in anul 2008 - X lei
- in anul 2009 - X lei.

Prin tranzactiile imobiliare cu caracter de continuitate, efectuate in perioada februarie-august X, a fost depasit plafonul de scutire prevazut de art. 152 alin. (1) din Codul fiscal in cursul lunii august X, domnul X avand obligatia conform art. 152 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA in termen de 10 zile din luna septembrie X, si incepand cu data de 01 octombrie X, persoana fizica X ar fi devenit persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA.

Organele de inspectie fiscala au calculat taxa pe valoarea adaugata aferenta unui numar de X tranzactii impozabile, a caror venituri sunt in suma de X lei, realizate din tranzactiile cu bunuri imobiliare care provin din perioada X, rezultand suma de X lei taxa pe valoarea adaugata datorata bugetului general consolidat al statului de X, dupa cum urmeaza:

Nr. crt	Nr/data contractului de vanzare-cumparare	Valoare totala	Valoare TVA
1	X	X lei	X lei

Baza de impozitare asupra careia a fost aplicata cota de TVA de 19%, a reprezentat pretul de vanzare convenit intre vanzatorii in calitate de proprietari al bunurilor ce au facut obiectul tranzactiilor imobiliare si cumparatorii si declarat prin contractele de vanzare-cumparare autentificate.

Au fost calculate obligatii fiscale accesorii, analitic pentru fiecare debit de plata stabilit, rezultand accesorii in suma totala de X lei, pentru perioada verificata (X lei majorari si dobanzi de intarziere si X lei penalitati de intarziere) calculate la un debit total stabilit de inspectia fiscala de X lei.

La subcapitolul 5.3 din decizia de impunere nr. X, este precizat „Temeiul de drept”:

- art. 127 alin. (1) alin. (2), art. 137 alin. (1), art. 140, art. 141 alin. (2) lit. f), art. 145 alin. (8), art. 152 alin. (1) alin. (3), art. 156 alin. (2) alin. (3), art. 157 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- pct. 2 alin. (1), pct. 24 alin. (1), pct. 56 alin. (4) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- art. 3 lit. a) din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale;

- art. 119, art. 120, art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare sustinerile petentului, constatarile organului de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative aplicabile spetei in cauza, retinem:

Domnul X are domiciliul in municipiul Bacau, str. X, nr. X, sc. X, ap. X si are CNP X.

Inspectia fiscala concretizata prin raportul de inspectie fiscala nr. X, respectiv decizia de impunere nr. X, au avut la baza informatiile cuprinse in procesul verbal de control inopinat nr. X, incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP Bacau – Activitatea de Inspectie Fiscala - Biroul de Inspectie Fiscala Persoane Fizice si a avut ca obiective:

- verificarea bazei de impunere a taxei pe valoarea adaugata, a legalitatii, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre petent, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si accesoriilor aferente acestora;

- stabilirea caracterului economic al activitatii desfasurate de domnul X si obtinerea de venituri cu caracter de continuitate, urmare a efectuarii de tranzactii imobiliare in perioada X;

- stabilirea datei depasirii plafonului de scutire de TVA, respectiv data cand persoana fizica X, trebuia sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA, calculul TVA datorata bugetului de stat precum si accesoriile aferente.

Perioada supusa inspectiei fiscale, a fost cuprinsa intre: X.

1.Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Bacau este de a stabili daca, domnul X datoreaza bugetului de stat, taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, aferente unui numar de X tranzactii imobiliare efectuate in perioada X, in conditiile in care contribuabilul a desfasurat astfel de operatiuni cu caracter de continuitate si a depasit plafonul de scutire fara a se inregistra ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.

Analizand documentele care formeaza dosarul contestatiei, vis-à-vis de sustinerile petentului si constatarile organului de control, am retinut urmatoarele:

In fapt,

Avand ca baza de pornire in analiza acestei cauze, punctul de vedere al petentului potrivit caruia, nu detine calitatea de persoana impozabila, asa cum

impun prevederile art. 127 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, si ca nu datoreaza taxa pe valoarea adaugata aferenta celor X (sapte) tranzactii imobiliare care provin din perioada X, intrucat considera ca respectivele tranzactii imobiliare, se incadrau in situatiile de exceptie, fiind operatiuni scutite de TVA, prevazute de articolul 141 alineat (2) litera f) din Codul fiscal.

In drept,

Fata de sustinerea petentului mai sus exprimata, precizam urmatoarele:

- Referitor la definirea notiunii de persoana impozabila din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, termenul de "persoana impozabila": *“are intelesul atribuit prin art. 127 alin. (1) si cuprinde o persoana fizica, un grup de persoane, o institutie publica, o persoana juridica sau orice entitate capabila sa desfasoare o activitate economica.”*

- Potrivit prevederilor art. 127 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități”,

respectiv: cumpararea de terenuri, si ulterior vanzarea acestora, care reprezinta acte de comert si nu acte civile, deci constituie o activitate economica.

-Aceasta situatie se incadreaza si in prevederile alin. (2) al aceluiasi articol 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

- Potrivit art. 3 lit. a) din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„art. 3) Activele corporale aferente capitalului imobilizat sunt:

a) terenurile, inclusiv investitiile pentru amenajarea acestora.”

- Din analiza celor X tranzactii imobiliare cu caracter de continuitate, efectuate de domnul X in perioada X, rezulta ca acesta a dobandit calitatea de persoana impozabila dupa tranzactiile efectuate in perioada august-octombrie 2006, intrucat a depasit plafonul de scutire de 200.000 lei, prevazut de art. 152 alin. (1) din Codul fiscal in cursul lunii august 2006, contestatorul avand obligatia conform art. 152 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 (aplicabil pana la data de X) sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA in termen de 10 zile din luna septembrie X si incepand cu data de 1 octombrie X persoana fizica X ar fi devenit persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA.

Conform art. 152 din Legea nr. 571/2003:

„(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare plafon de scutire, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Persoanele impozabile, care depasesc in cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate sa solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in regim normal, in termen de 10 zile de la data constatarii depasirii...Data depasirii plafonului este considerata sfarsitul lunii calendaristice in care a avut loc depasirea de plafon...In situatia in care se constata ca persoana in cauza a solicitat cu intarziere atribuirea calitatii de platitor de taxa pe valoarea adaugata in regim normal, autoritatea fiscala este indreptatita sa solicite plata taxei pe valoarea adaugata pe perioada scursa intre data la care persoana in cauza avea obligatia sa solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in regim normal si data de la care inregistrarea a devenit efectiva, conform procedurii prevazute prin norme.”

Dupa depasirea plafonului de scutire (august X) domnul X era obligat, atat la inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata cat si la tinerea evidentei contabile a operatiunilor impozabile potrivit prevederilor pct. 79 alin. (1) si alin.(2) din HG nr. 44/2004, dat in aplicarea art. 156 din Legea nr. 571/2003, astfel incat sa se poata determina baza de impozitare si taxa pe valoarea adaugata colectata pentru livrările de bunuri precum si cea deductibila aferenta achizițiilor, sa intocmeasca si sa depuna la organul fiscal competent la termenul legal decontul de taxa pe valoarea adaugata, in conformitate cu art. 156 alin. (2) din acelasi act normativ, si sa achite taxa, potrivit art. 157 din legea mentionata.

Potrivit pct. 56 alin. (4) lit. a) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(4) În cazul persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

a) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constata inainte de înregistrarea persoanei impozabile ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi avut obligația sa o colecteze pe perioada scursa între data la care avea obligația sa solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal și data constatarii abaterii.”

Organele de inspectie fiscala au constatat ca un numar de X tranzactii impozabile a caror venituri sunt in suma de X lei, care provin din perioada X, intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata in conformitate cu art.

126 si art. 150 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, dupa cum urmeaza:

Nr. crt	Nr/data contractului de vanzare-cumparare	Valoare totala	Valoare TVA
1	X	X	X

Conform art. 126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

Potrivit art. 150 din legea mentionata:

„(1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care se aplica prevederile lit. b)-g).”

Baza de impozitare asupra careia a fost aplicata cota de TVA de 19%, a reprezentat pretul de vanzare convenit intre vanzatorii in calitate de proprietari al bunurilor ce au facut obiectul tranzactiilor imobiliare si cumparatorii, si declarat prin contractele de vanzare-cumparare autentificate.

Referitor la sustinerea petentului din contestatia formulata ca: *„pentru cele X tranzactii imobiliare, care provin din perioada X, nu se aplica TVA deoarece acestea reprezinta instrainari de terenuri arabile si sunt scutite de taxa pe valoarea adaugata, conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal”*

precizam urmatoarele:

Pentru anul 2006, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata, nu prevedea scutiri de TVA pentru instrainarea de terenuri care nu sunt construibile, intrucat la art. 141 (forma aplicabila pentru anul 2006), se precizeaza:

„(2) Alte operatiuni scutite de taxa pe valoarea adaugata:...f) livrarile de bunuri sau prestarile de servicii efectuate de unitatile din sistemul de penitenciare, utilizand munca detinutilor...”

Referitor la sustinerea petentului ca nu a efectuat operatiuni economice cu caracter de continuitate, facand referire la prevederile OUG nr. 109/2009 prin care s-a introdus un nou alineat la art. 127 din Codul fiscal si art. 125¹ punctul 18 si punctul 20, precizam urmatoarele:

Prin raportul de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au stabilit calitatea de persoana impozabila asupra lui X pentru anul 2006, deci sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabila pentru anul 2006, forma in care nu exista art. 125¹ si nici nu pot fi luate in considerare prevederile OUG nr. 109/2009.

Tranzactiile imobiliare efectuate de petent in perioada X, *nu au avut caracter ocazional*, intrucat in perioada analizata domnul X a efectuat un numar de X de tranzactii imobiliare, prin care a instrainat bunuri imobile, *obtinand venituri din vanzarea acestora, motiv pentru care in mod legal organul de inspectie fiscala a incadrat activitatea desfasurata de domnul X in categoria activitatilor economice in scopuri obtinerii de venituri cu caracter de continuitate care nu sunt scutite de taxa.*

In determinarea caracterului de continuitate al tranzactiilor, organele de inspectie fiscala au constatat ca, *bunurile in cauza nu a fost folosite in scopuri personale*, conform prevederilor pct. 2. (1) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal: *„Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale,” ci au fost destinate vanzarii.*

De asemenea, in determinarea caracterului de continuitate, organele de inspectie fiscala au avut in vedere si:

- *frecventa tranzactiilor* – in masura in care ar fi fost numai o singura operatiune, accidental, nu ar fi constituit o operatiune cu caracter comercial, dar domnul Xa efectuat un numar de X de tranzactii imobiliare;

- *modul in care in care bunurile au fost dobandite/vandute* – perioada scursa intre data achizitionarii bunurilor si data instrainarii acestora este foarte restransa, majoritatea cazurilor perioada scursa intre momentul achizitionarii si momentul vanzarii terenurilor nu este mai mare de 1 an.

Cu privire la faptul ca, domnul X contesta modul de calcul al obligatiilor fiscale suplimentare stabilite si invoca prevederile art. 23 alin. (1) si alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, consideram ca se afla in eroare intrucat baza legala pentru stabilirea debitului si accesoriilor aferente, a fost detaliata atat in raportul de inspectie fiscala cat si in decizia de impunere contestata, si anume prevederile art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 *„din tot ce constituie contrapartida obtinuta sau care urmeaza a fi obtinuta de furnizor ori prestator din partea cumparatorului, beneficiarului sau a unui tert”*

si a pct. 24 alin. (1) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dat in aplicarea art. 140 din legea mentionata:

“Taxa se determina prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduce asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.”

Iar potrivit Deciziei CFC nr. 2/2011 privind interpretarea si aplicarea unitara a art. 137 alin. (1) lit. a) si art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si a pct. 24 alin. (1) si (2) din titlul VI al Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004:

“...pentru livrările taxabile de construcții și de terenuri, taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă se determină în funcție de voința părților rezultată din contracte sau alte mijloace de probă administrate conform OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

a) prin aplicarea cotei de TVA la contravaloarea livrării, în cazul în care rezultă că:

1.părțile au convenit că TVA nu este inclusă în contravaloarea livrării; sau;

2.părțile nu au convenit nimic cu privire la TVA.”

Intrucat din analiza contractelor aferente tranzactiilor imobiliare efectuate de domnul X in perioada controlata partile nu au convenit nimic cu privire la TVA, consideram ca mod legal si corect organele de control au calculat taxa pe valoarea adaugata in cota standard prevazuta de articolele de lege, mai sus citate.

Avand in vedere situatia prezentata, urmeaza sa se respinga contestatia formulata de domnul X, ca fiind neintemeiata pentru taxa pe valoarea adaugata in suma totala de X lei, aferenta bazei impozabile in suma de X lei.

2. Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Bacau este de a stabili daca, domnul X datoreaza bugetului de stat majorari si penalitati de intarziere in suma totala de X lei, calculate prin decizia de impunere nr. X aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei.

Analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, vis-à-vis de sustinerile petentului si constatările organului de control, am retinut urmatoarele:

Pentru diferenta suplimentara stabilita in urma inspectiei fiscale, reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, consideram ca s-au stabilit de plata in mod legal pentru perioada X accesorii in valoare totala de X lei, reprezentand:

- X lei – majorari de intarziere;

- X lei – penalitati de intarziere, calculate de organul de inspectie fiscala, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept,

Conform art. 119 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Conform art. 120 din ordonanta mentionata:

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Potrivit art. 120¹ din aceeasi ordonanta:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.”

Tinand cont de situatia prezentata, urmeaza sa se respinga contestatia formulata de domnul X ca fiind neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In consecinta, avand in vedere prevederile art. 126 alin. (1), art. 127 alin. (1) alin. (2), art. 137 alin. (1) lit. a), art. 140, art. 150, art. 152 alin. (1) alin. (3), art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, republicata, pct. 2 alin. (1), pct. 24 alin. (1), pct. 79 alin. (1) alin. (2) din HG nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, republicata, Deciziei CFC nr. 2/2011, art. 3 lit. a) din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

DECIDE:

Respingerea contestatiei formulata de domnul X ca fiind neintemeiata, pentru suma totala de X lei, din care:

- X lei – taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar;
- X lei – majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- X lei – penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi contestata la instanta competenta potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, in termen de 6 luni de la comunicare.

Director executiv,

Avizat,
Biroul Juridic și Contencios